

[Ditlevsen.]

optræningsinstitutioner. Jeg er ikke ganske klar over, hvilke anerkendte optræningsinstitutioner der her er tale om, og vil derfor spørge den højtærede minister, om de revalideringsforanstaltninger, der gennem et prisværdigt initiativ er sat i drift forskellige steder i landet — jeg er bl. a. vidende om, at sådanne foranstaltninger er iværksat i Odense og i Ålborg — kan blive anerkendt i den forstand, at ulykkesforsikringen også dækker udgifterne ved den optræning af skadelidte, som måtte foregå sådanne steder. Jeg har gerne villet stille dette spørgsmål, fordi de ulykkesramte, der kan blive tale om, vil være bosat rundt omkring i landet, og det vil ikke være disse mennesker ligegyldigt, om de bliver tvunget til at være borte fra hjemmet i længere tid, eller om de kan komme under optræning i et institut beliggende i en sådan afstand fra hjemmet, at de har mulighed for at rejse hjem daglig.

Det forekommer mig, at ministeren har haft en heldig hånd med hensyn til lovforslagets bestemmelser angående den organisatoriske opbygning. Det er min opfattelse, at med den ændrede status vil ulykkesforsikringsrådet som appelinstant blive langt stærkere placeret i befolkningens bevidsthed, og noget sådant tillægger jeg meget stor værdi.

Efter den nugældende lovs § 39, der omfatter erstatning til efterladte, når ulykken har medført døden, har det hidtil været sådan, at udbetaling af erstatning er sket i form af en kapitalerstatning. Efter lovforslaget ændres dette nu til, at der i stedet for en kapitalerstatning skal ydes et årligt rentebeløb. Jeg vil straks sige, at principielt har jeg ikke noget at indvende mod den foreslåede erstatningsform. Jeg er fuldt vidende om, at man for længst i praksis har anvendt den nu foreslåede form. Derimod føler jeg mig ikke overbevist om, at de foreslåede bestemmelser i § 39, stk. 9, vil være tilstrækkelige, men det er formentlig et spørgsmål, vi kan få lejlighed til at se nærmere på under udvalgsarbejdet og eventuelt drøfte med den højtærede minister.

Der er efter min mening god grund til at glæde sig over de foreslåede ændringer til § 44, denne meget vigtige paragraf, hvis bestemmelser jo er grundlæggende for be-

regningen af såvel dagpenge som invaliditets- og dødserstatninger. Efter lovforslaget foreslås årslønnens maksimumsbeløb forhøjet fra de nugældende 5 000 kr. til 9 000 kr., og minimumsgrænsen hæves fra 2 400 kr. til 5 000 kr. For den frivillige forsikring og forsikringen for selvstændige fiskere m. v. vil disse beløb efter lovforslaget blive forhøjet fra 2 400 kr. til 5 000 kr. Det forekommer mig, at med den betydelige afstand, der trods pristalsreguleringen efterhånden er fremkommet mellem lovens maksimumsydelse og den ufaglærte industriarbejders årsfortjeneste, må de foreslåede forhøjelser anses for at være både naturlige og rimelige.

Det samme kan i øvrigt anføres med hensyn til de foreslåede dagpengesatser, der efter lovforslaget maksimalt vil kunne komme op på 23 kr. 29 øre mod nu 18 kr. 13 øre. Det vil altså sige, at en arbejder, der bliver ramt af et ulykkestilfælde, maksimalt pr. uge vil kunne få udbetalt ca. 163 kr. i dagpenge mod nu ca. 127 kr.

Der har i årenes løb gentagne gange været rejst det spørgsmål, om det ikke var muligt også at få draget ind under denne lovgivning de ulykkestilfælde, der kan opstå på vejen til og fra arbejdet. Jeg håber, vi i det kommende udvalg kan få lejlighed til at se lidt nærmere på dette forhold.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger, men inden jeg slutter, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om det ikke kan forventes, at ministeren i kølvandet af det foreliggende lovforslags vedtagelse vil lade andre love underkaste en revision; med andre love tænker jeg bl. a. på loven vedrørende de militære invalider. Jeg kunne også nævne hele den gruppe, der kan være tale om fra tiden op til 1947. Det forekommer mig, at det ikke ville være urimeligt, om man også tog disse områder op til en ajourføring, ja, jeg anser det for meget ønskeligt, at det sker.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsi-ge mit partis medvirken til en ikke blot velvillig, men også hurtig behandling af lovforslaget.

N. Chr. Christensen: Det lovforslag, den højtærede socialminister har fremsat om ændringer i loven om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, angår dårligt stillede